

Kolme suurta kysymystä

Onko Jumala olemassa?

Mitä tämän elämän jälkeen?

Miten saada iankaikkinen elämä?

Kolme suurta kysymystä

Entä jos hän sittenkin on olemassa? Iso-Britanniasta on tunnettu ateistien kampanja, joka sai laajalti julkisuutta, ja jossa busseja kiersi tämän maan suurimpia kaupunkeja. Bussien kyljissä luki: *”Jumalaa ei todennäköisesti ole olemassa. Lopeta siis murehtiminen ja nauti elämästä.”* Ateistit ajattelivat, että elämä ilman Jumalaa tuo onnen.

Entä Saksa? Myös siellä järjestettiin sama kampanja, mutta bussin kylkeen liimattiin itsevarma teksti: *”Jumalaa ei ole. Tyytyväiseen elämään ei tarvita uskoa.”* Kristityt eivät kuitenkaan jättäneet asiaa sikseen, vaan he vuokrasivat toisen bussin, ja sen kyljessä oli kysyvä teksti: *”Entä jos hän sittenkin on olemassa?”* Mielenkiintoista ja median ilona oli, että molemmat bussit olivat usein pysäköitynä rinnakkain samoissa kaupungeissa. Jumala oli vahvasti puheenaiheena.

Mutta miten asia on? Entä jos Jumala todella on olemassa, ja mitä on tämän elämän jälkeen? Näihin asioihin on hyvä saada vastaus jo tämän elämän aikana, eikä jättää ratkaisua niihin vasta rajan taakse. Silloin kaikki voi olla myöhäistä. Siksi aiomme perehtyä aiheeseen tulevilla riveillä. Pohdiskelussa ovat erityisesti kolme seuraavaa kysymystä:

1. Onko Jumala olemassa?
2. Mitä tämän elämän jälkeen?
3. Miten saada iankaikkinen elämä?

1. ONKO JUMALA OLEMASSA? Ensiksi Jumalan olemassaolo. Se on tärkeä aihe, koska jos Jumala on olemassa ja ihminen on iankaikkinen sielu ja vastuussa Jumalalle, ei tätä aihetta voi sivuuttaa. On suorastaan järjetöntä, jos emme halua päästä selvyyteen tästä asiasta ja miten Jumalan yhteyteen voi päästä. Siihen kannattaa perehtyä.

Mistä sitten lähteä liikkeelle tutkiskelussa Jumalan olemassaolosta? Yksi hyvä lähtökohta on maailmankaikkeuden ja elämän olemassaolo. Sekulaarit tiedemiehetkin myöntävät niistä kaksi tärkeää asiaa; kummallakin on oltava alku:

- He myöntävät, että maailmankaikkeudella on oltava alku. Tämä on looginen johtopäätös, koska taivaankappaleet eivät voi ikuisesti säteillä valoa ja lämpöä. Jossakin vaiheessa niiden käyttökelpoisen energian täytyy loppua, ja siksi tämä on vahva todiste alusta. Mitkään taivaankappaleet, mukaan lukien aurinko ja maapallo, eivät voi olla ikuisia vaan niillä on oltava alku.

- Tiedemiehet myöntävät myös sen, että elämällä on oltava alku. Tämäkin on looginen johtopäätös, koska maapallon elämä on sidottu aurinkoon. Jos aurinko ei ole ollut aina olemassa, ei ole voinut olla elämääkään maapallolla. Muussa tapauksessa maapallo olisi pimeä ja kylmä paikka, jossa lämpötila olisi lähellä absoluuttista nolapistettä. Auringon rajallinen olemassaoloaika siten osoittaa, että elämällä on täytynyt olla alku.

Jos maailmankaikkeudella ja elämällä on alku, niin miten ne ovat saaneet alkunsa? Tähän on vain kaksi vaihtoehtoa: ne ovat saaneet alkunsa itsestään tai Jumala loi ne. Monet ateistiset tiedemiehet ovat ensimmäisen vaihtoehdon kannalla, mutta tässä ateistisessä näkemyksessä on lukuisia ongelmia. Mm. seuraavat seikat on havaittu ongelmallisiksi, mikäli pitäydytään ateistisessä käsityksessä maailmankaikkeuden ja elämän alusta:

- *Alkuräjähdysteoria.* Tiedemiesten pitäisi osoittaa, miten tyhjästä voi syntyä mitään kuten oletetaan tapahtuneen alkuräjähdyksessä. Tämä käsitys on vastoin fysikaalisia lakeja ja tervettä järkeä. Koskaan ei ole havaittu, että kivet, kalliot, liikennemerkkit tai muut esineet ilmaantuvat itsestään tyhjästä. Miksi maailmankaikkeus, joka on niitä moninkertaisesti suurempi, muodostaisi poikkeuksen? Miksi vain maailmankaikkeus pystyi ilmaantumaan tyhjästä, kun emme havaitse samaa muiden asioiden kohdalla?

Tiedemiehet hylkäävät terveen järjen ja kääntyvät taruihin, kun he uskovat tällaisiin teorioihin. On järjetöntä pitäytyä tämänkaltaiseen valeteoriaan, jossa kaiken oletetaan syntyneen ilman syytä ei-mistään. Lisäksi kyseessä on matemaattinen mahdottomuus. Jos ei ole mitään, siitä ei voi itsestään tulla mitään. Jos nollan jakaa millä tahansa luvulla, seurauksena on aina nolla.

Monet sekulaarit tiedemiehet ovat itse myöntäneet alkuräjähdysteorian ongelmat ja miten tämä teoria on ristiriidassa käytännön havaintojen kanssa. Kun ottaa nämä kommentit huomioon, ovat heidän selityksensä maailmankaikkeuden alun suhteen umpikujassa. Heidän on kuitenkin vaikea myöntää sitä loogista vaihtoehtoa, että Jumala on luonut kaiken. Sillä kun kaikella, millä on alku, on aina tekijänsä (ulkopuolinen), miksi maailmankaikkeus olisi poikkeus? Mikään, mitä ei ole olemassa, ei voi luoda itse itseään. Tämä on käytännön havainto ja todellista tiedettä.

Uusin tieto eroaa teorian ennusteesta riittävästi tappaakseen big bang-kosmologian (Fred Hoyle, The Big Bang in Astronomy, 92 New Scientist 521, 522-23 / 1981)

Vanhana kosmologina näen nykyisen havaintoaineiston kumoavan teorian maailmankaikkeuden synnystä, kuten myös useat teorian aurinkokunnan synnystä. (H. Bondi, Letter, 87 New Scientist 611 / 1980)

Siitä, onko big bang-oletus oikea vai ei, on keskusteltu huomattavan vähän ...suuri joukko sen kanssa ristiriidassa olevia havaintoja selitetään lukuisilla perusteettomilla oletuksilla tai yksinkertaisesti sivuutetaan. (nobelisti H. Alfvén, Cosmic Plasma 125 / 1981)

"Turha väittää, että ei mitään syntyy jotakin, kun kuka tahansa matemaatikko ymmärtää sen olevan pelkkää pötyä" (Ron Rosenbaum: "Is the Big Bang Just a Big Hoax? David Berlinski Challenges Everyone." New York Observer 7.7.1998)

- *Galaksien ja tähtien synty on toinen ongelma.* Sitäkään ei ole pystytty todistamaan. Joissakin animaatioissa ja kansantajuisissa kirjoissa saatetaan selittää niiden syntyneen itsestään, mutta lukuisat johtavat astronomit myöntävät, ettei heillä ole tietoa siitä, miten ne ovat todella muodostuneet.

En halua väittää että todella ymmärtäisimme galaksien syntyprosessin. Galaksien syntyteoria on yksi astrofysiikan suurista ratkaisemattomista ongelmista ja ratkaisu näyttää tänä päivänä olevan kaukana. (Steven Weinberg: Kolme ensimmäistä minuuttia, s. 88)

Suuri ongelma kuitenkin on: "Kuinka kaikki sai alkunsa?" Kuinka kaasu, josta galaksit syntyivät, alun perin kerääntyi yhteen, jotta tähtien syntyprosessi ja suuri kosminen sykli saattoivat käynnistyä?... Meidän on siksi löydettävä fysikaalisia mekanismeja, jotka synnyttävät tihentymiä maailmankaikkeuden tasaiseen aineeseen. Tämä kuulostaa kovin helpolta, mutta johtaa itse asiassa hyvin syvällisiin ongelmiin. (Malcolm S. Longair: Räjähävä maailmankaikkeus, s. 93)

Pelottavaa siinä on se, että ellei kukaan meistä tietäisi etukäteen tähtien olevan olemassa, etulinjan tutkimus tarjoaisi paljon vakuuttavia syitä, miksi tähtiä ei voisi koskaan syntyä. (Neil deGrasse Tyson, *Death by Black Hole: And Other Cosmic Quandaries*, p. 187, W.W. Norton & Company, 2007)

Abraham Loeb: "Totuus on, että emme ymmärrä tähtien muodostumista perustavanlaatuisella tasolla." (Lainattu Marcus Chownin artikkelista *Let there be light*, *New Scientist* 157(2120):26-30, 7 February 1998)

- *Aurinkokunnan ja maapallon synty on kolmas ongelma.* Tiedemiehet voivat kyllä keksiä erilaisia selitysmalleja ja vaihtoehtoja niiden synnylle, mutta tosiasiallisesti kaikki heidän mallinsa perustuvat mielikuvitukseen, eikä siihen, mistä voidaan olla varmoja.

Niinpä kun näemme TV:ssä animaation maapallon, auringon ja planeettojen alkuvaiheista tai luemme samasta asiasta kirjoista,

ovat ne ainoastaan tekijöiden omia mielikuvitukseen perustuvia malleja, joilla ei ole mitään tieteellistä ja kokeellista pohjaa. Näissä malleissa jätetään lisäksi huomioimatta lukuisa joukko tekijöitä, jotka ovat vastoin teorioita. Varsinkin planeettojen, kuiden ja aurion erilainen koostumus muodostaa ongelman, johon ei ole löydetty ratkaisua. Ei pystytä selittämään, miksi nämä taivaankappaleet koostuvat aivan erilaisista alkuaineista, jos niillä on sama alku-kohta. Teoriat niiden itsestään synnystä eivät ole vakaalla pohjalla, kuten tunnetut tähtitieteilijät ovat myöntäneet:

Nykyäänkin, vaikka astrofysiikka on edistynyt suunnattomasti, monet teoriat aurinkokunnan alkuperästä ovat epätyytyttäviä. Tiedemiehet ovat yhä erimielisiä yksityiskohdista. Yleisesti hyväksyttyä teoriaa ei ole näkyvissä. (Jim Brooks: Näin alkoi elämä, s. 57)

"Kaikki esitetyt oletukset aurinkokunnan alkuperästä sisältävät vakavia puutteita. Tämänhetkinen johtopäätös onkin, että aurinkokuntaa ei voi olla olemassa." (Jeffreys, H., *The Earth: Its Origin, History and Physical Constitution*, 6th edition, Cambridge University Press, 1976, p. 387)

- *Elämän synty on neljäs ongelma.* Materialistisesti ajattelevat tiedemiehet haluavat uskoa elämän syntyneen itsestään, mutta tämä näkemys on helppo kyseenalaistaa, koska sen puolesta ei ole yhtään käytännön todistetta. Ei ole mitään kokemuksellista tietoa, että eloton aine pystyy tuottamaan elämää – että jokin kuollut kivi tai samanlainen eloton asia alkaa yhtäkkiä liikkua, lisääntyä, syödä, nukkua, puhua tai tuntea erilaisia tunteita. Mikään ei viittaa tällaiseen, vaan mitä enemmän tietoa on kertynyt, sitä suuremmaksi ongelmaksi elämän syntyminen itsestään on havaittu. Kuilu elävän ja elottoman aineen välillä on havaittu liian suureksi. Lisäksi yleinen havainto on, että vain elämä saa aikaan elämää. Tämä viittaa ensimmäisten elämänmuotojen kohdalla selvästi ulkopuoliseen lähteeseen eli Jumalaan.

Seuraava lainaus liittyy aiheeseen eli elämän synnyn ongelmaan. Siinä haastateltiin Stanley Milleriä hänen elämänsä loppupuolella. Hän on tullut tunnetuksi elämän syntyyn liittyvistä kokeistaan. J. Morgan kertoo haastattelusta:

Hän suhtautui välinpitämättömästi kaikkiin ehdotuksiin elämän alkuperästä ja piti niitä ”hölynpölynä” tai ”paperikemiana”. Hän suhtautui eräisiin hypoteeseihin niin halveksuen, että kun kysyin hänen mielipidettään niistä, hän vain puristeli päätään, huokaisi syvään ja hihitti – aivan kuin yrittääkseen torjua ihmiskunnan mielettömyyttä - - Hän myönsi, että tieteentekijät eivät ehkä koskaan tule tarkasti tietämään, milloin ja miten elämä sai alkunsa. ”Me yritämme keskustella historiallisesta tapahtumasta, joka poikkeaa hyvin paljon tavanomaisesta tieteestä”, hän huomautti. (1)

• *Viides ongelma on evoluutioteoria.* Jos evoluutioteoria on totta, miksi fossiileissa ei ole havaittavissa asteittaista kehitystä, kuten useat eturivin paleontologit ovat myöntäneet? Fossiilit ovat ainoa todiste menneisyydestä, ja jos niissä ei ole havaittavissa asteittaista kehitystä, ei evoluutioteoria voi pitää paikkansa. Stephen Jay Gould, aikamme ehkä tunnetuin paleontologi (ateisti) sekä hänen työkaverinsa Niles Eldredge ovat ottaneet kantaa aiheeseen:

Stephen Jay Gould: En halua millään tavalla halventaa asteittaisen evoluutionäkemyksen potentiaalista pätevyyttä. Haluan vain huomauttaa, ettei sitä koskaan ’ole havaittu’ kallioissa... (2)

Niles Eldredge: Me paleontologit olemme sanoneet, että elämän historia tukee [kertomusta asteittaisista sopeutumista edistävistä muutoksista], vaikka koko ajan tiedämme, ettei se tue sitä. (3)

Vastakkain kaksi uskoa. Edellä tuotiin esille, miten naturalistiset teoriat ovat tosiasiaassa teorioita, joita ei ole koskaan todistettu oikeaksi. Niihin uskotaan, vaikka eturivin tiedemiehet ovat myöntäneet niiden puutteet ja etteivät he pysty osoittamaan niitä todeksi.

Ihmisillä saattaa olla mielikuva siitä, että tiede olisi osoittanut ne oikeaksi, mutta tämä mielikuva on valheellinen.

Todistaako edellisten teorioiden puutteellisuus sitten sen, että kaikkivaltias Jumala on luonut kaiken?

Ei suoraan, mutta se on loogisin vaihtoehto. Sillä kun tiedemiehet ovat umpikujassa maailmankaikkeuden ja elämän alun suhteen, ei ole muuta mahdollisuutta kuin että Jumala on luonut kaiken. Tämä tulee hyvin esille mm. Roomalaiskirjeessä, jossa osoitetaan, miten luomakunnan perusteella voidaan päätellä Jumalan olemassaolo. Muut jakeet viittaavat myös Jumalan luomistyöhön:

- (Room 1:19,20) sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

20 Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa,

- (1 Moos 1:1) Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

- (Ilm 4:11) "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, **olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut**".

- (Ilm 10:5,6) Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, **joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on,** ettei enää ole oleva aikaa,

- (Ilm 14:7) Ja hän sanoi suurella äänellä: "**Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia,** sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa **häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet**".

Maailmankaikkeuden ja elämän alkua ei siten voi todistaa jälkikäteen. Se on mahdotonta, koska emme voi palata menneisyyteen.

Tärkeää onkin huomata, että tällä alueella on koko ajan kysymys uskosta. Vastakkain ei ole tieteellinen ja uskonnollinen näkemys, vaan vastakkain on kaksi erilaista uskoa: naturalismi/ateismi ja teismi. Naturalismissa oletetaan, että on olemassa vain itsestään syntynyt kosmos eli maailmankaikkeus. Sen sijaan teismissä oletetaan, että kosmoksen lisäksi on olemassa Jumala, joka on luonut kaiken. Molemmat ovat uskoon perustuvia näkemyksiä, jotka voidaan tiivistää seuraavanlaisissa uskontunnustuksissa. Jälkimmäinen niistä on Heprealaiskirjeestä ja teistinen näkemys:

Naturalismi ja ateismi:

Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmankaikkeus syntyi tyhjästä, että aine itsestään muodosti taivaankappaleet ja että elämä syntyi itsestään.

Teismi:

- (Hebr 11:3) Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

2. MITÄ TÄMÄN ELÄMÄN JÄLKEEN? Luominen oli ensimmäinen tärkeä aihe, jota edellä käsiteltiin. Se on yksi kristillisen uskon perusopeutuksista, jota vastaan on paljon hyökätty Darwinin ajoista lähtien. Kuitenkin olemassa olevat todisteet viittaavat luomiseen paljon selkeämmin kuin naturalistisiin teorioihin. Mitkään tunnetut tieteen havainnot eivät tue sitä mahdollisuutta, että maailmankaikkeus ja elämä olisivat syntyneet itsestään tyhjästä. Myöskään ei ole voitu osoittaa, että kaikki nykyiset lajit ovat peräisin samasta alkusolusta. On järkevää olla uskomatta näihin naturalistisiin teorioihin, joiden puolesta ei ole kunnon todisteita. Tosin luomistakaan ei voi todistaa jälkikäteen, mutta on loogisempaa uskoa siihen kuin olettaa kaiken syntyneen itsestään.

Toinen tärkeä aihe, johon jokaisen pitäisi miettiä vastausta, on kysymys siitä, mitä on tämän elämän jälkeen. Tällä alueella on kolme yleistä näkemystä, jotka ovat ristiriidassa toistensa kanssa. Uskomme todennäköisesti johonkin niistä. Nämä vaihtoehdot ovat:

1. Jälleensyntyminen, eli synnymme maan päälle yhä uudelleen ja uudelleen. Lisäksi eräiden opetusten mukaan voimme maanpäällisten ruumiillistumien väliaikoina olla henkiolentoina rajan takana.
2. Toinen vaihtoehto on, että elämä loppuu kuolemaan, eli kun ihmisen ruumis kuolee, siihen päättyy kaikki. Ei ole mitään sen jälkeen. Tämä vaihtoehto on ateistien suosima.
3. Kolmas vaihtoehto on, että elämä jatkuu jossakin muodossa kuoleman jälkeen. Se on myös Uuden testamentin opetus, koska kymmenissä tai jopa sadoissa jakeissa puhutaan siitä.

Mikä on oma näkemyksesi tästä aiheesta eli mihin vaihtoehtoon uskot? Jokaisella voi olla oma suosikkinsa, mutta varmastikaan tätä asiaa ei ratkaista mieltymystemme mukaan. Kysymys on viime kädessä totuudesta eivätkä kaikki vaihtoehdot voi olla samanaikaisesti voimassa. Siksi katsomme jokaista vaihtoehtoa erikseen.

1. Synnymmekö maan päälle yhä uudelleen? Jos ajatellaan vaihtoehtoa yksi eli jälleensyntyminen, on siinä yksi ratkaisematon ongelma, joka tekee tämän vaihtoehdon kyseenalaiseksi. Ongelma on, että jos olemme eläneet aikaisemmin maan päällä tai henkiolentoina rajan takana, miksi emme muista näistä ajoista mitään? Kyseessä pitäisi olla jokaisen oma henkilökohtainen kokemus, mutta miksi muistimme ei toimi? Kykenemme nykyisestä elämästä muistamaan jopa tuhansia tapahtumia, mutta ei näistä asioista. Se viittaa siihen, ettei ennen tätä elämää ole ollut mitään. Kyseessä täytyy olla valheellinen uskomus, koska konkreettiset todisteet puuttuvat. Jopa H.B. Blavatsky, teosofisen seuran perustaja, ja henkilö, joka ehkä eniten teki jälleensyntymisoppia tunnetuksi länsimaissa 1800-luvulla, myönsi, ettei hänellä ollut muistikuvia aikaisemmista elämästä:

"Voidaan kenties sanoa, ettei kuolevaisen ihmisen elämässä ole mitään sellaista sielun eikä ruumiinkaan kärsimystä, joka ei olisi suoranaista hedelmää ja seurausta jostakin edellisessä olomuodossa tehdystä synnistä. Mutta toisaalta hänen nykyiseen elämänsä ei sisälly siitä muiston häivääkään." (4)

2. *Elämä loppuu kuolemaan.* Toinen vaihtoehto on, että elämä loppuu kuolemaan. Ne, jotka uskovat tähän näkemykseen, eivät voi kuitenkaan todistaa sitä oikeaksi. Heillä ei ole henkilökohtaista tietoa aiheesta, vaan kyseessä on heidän oma todistamaton uskomuksensa. Tämä uskomus perustuu naturalistiseen maailmankatsomukseen, jossa materia on kaikki, mitä on olemassa. Siksi ei pidetä mahdollisena, että elämä voisi jatkua missään muodossa ruumiin kuoleman jälkeen. Samasta syystä nämä ihmiset eivät yleensä usko Jumalan tai henkimaailman olemassaoloon.

Toisaalta jos elämä kaikesta huolimatta jatkuu ja ihminen on iankaikkisuusolento, on tällainen ihminen huonosti valmistautunut tulevaisuutta varten. Kyseessä on kuin uskonhyppy tuntemattomaan, ikään kuin sukellus syviin vesiin, jossa ihminen ei tiedä mahdollisista vaaroista. Hän ottaa riskin mennessään vesiin tai alueelle, josta hänellä ei ole omakohtaista kokemusta.

Kysymys onkin siitä, kuinka todennäköisenä pidämme kuoleman jälkeisen elämän mahdollisuutta ja esim. sitä, että väärintekijät joutuvat vastaamaan teoistaan. Onko sen todennäköisyys ehkä 10 %, 30 % tai enemmänkin? Tai jos sen todennäköisyys on vain yhden prosentin luokkaa, eikö tämäkin pieni mahdollisuus kannata ottaa huomioon, kun on kuitenkin kysymys iankaikkisuudesta?

3. *Elämä jatkuu.* Jos kaksi edellistä vaihtoehtoa ovat vääriä, jää jäljelle se vaihtoehto, että ihminen on iankaikkisuusolento ja elämä jatkuu kuoleman jälkeen. Ajattele tätä! Kun edellisiä näkemyksiä ei ole voitu osoittaa todeksi, on erittäin mahdollista, että olemme iankaikkisuusolentoja. Tämä näkemys esiintyy myös monissa uskonnoissa. Esim. buddhalaisuudessa ja islamissa uskotaan rajantakaiseen elämään: taivaaseen ja helvettiin.

Tärkein lähde tällä alueella on kuitenkin Raamattu. Eli jos Raamatun opetus luomisesta ja Jumalasta pitää paikkansa, on todennäköistä, että sen muukin opetus, kuten taivas ja helvetti, on totta.

Voiko iankaikkisuutta sitten osoittaa todeksi? Ei varsinaisesti suoraan. Eräs syy suhtautua vakavasti tähän vaihtoehtoon ovat kuitenkin kuolemanraajakokemukset. Monet ovat kertoneet, miten he ovat nähneet itselleen tehtäviä leikkaus- tai elvytystoimenpiteitä, kun heidän sydämensä on pysähtynyt. Se viittaa sielun erilliseen olemassaoloon ruumiista.

Edellistä vakuuttavampia ovat ne kertomukset, joissa ihminen on ollut todellisesti kuolleen pitemmän aikaa, eikä käynyt vain kuoleman rajalla. Yksi tällainen kuvaus esiintyy Mel Tarin kirjassa *Kuin väkevä tuulispää (Like a mighty wind)*. Siinä kerrotaan henkilöstä, joka oli ollut kuolleen pari päivää ja jonka ruumis löyhkäsi jo, johtuen Indonesian trooppisista olosuhteista. Kuolleista herännyt henkilö kertoi sekä taivaasta että helvetistä:

Veljet ja sisaret, tahdon kertoa teille jotakin. Ensiksi, elämä ei pääty kuollessa. Olen ollut kuolleen kaksi päivää ja olen kokenut sen. Helvetti ja taivas ovat todellisuuksia. Minä olen kokenut sen. Kolmas asia, jonka tahdon sanoa teille, on se, että ellette löydä Jeesusta tässä elämässä, ette koskaan pääse taivaaseen. Teidät tuomitaan silloin varmasti helvettiin.

Yhden kuvauksen tuonpuoleisesta elämästä voimme löytää myös 1600-luvulla eläneen saarnamiehen John Bunyanin kirjasta "Näkyjä taivaasta ja helvetistä" (Sama henkilö on kirjoittanut myös tunnetun "Kristityn vaellus"-kirjan, joka on yksi maailman levinneimmistä kirjoista.). Tässä kirjassa mainitaan eräästä kadotetusta henkilöstä, joka oli toistuvasti torjunut Jumalan armon ja kääntymyksen. Älä seuraa tämän henkilön esimerkkiä vaan anna pelastaa itsesi ja käänny ajoissa Jumalan puoleen!

"Oi, kirottua, kurjaa! Kirottu koko iäisyydeksi! Kuinka narrimaisesti olenkaan tehnyt itselleni! Mihin tyhmään mielettömyyteen olinkaan syyllinen valitessani synnin lyhyen nautinnon näin kalliin

iankaikkisen vaivan hinnalla! Kuinka usein minulle sanottiinkaan, että niin tulisi käymään! Kuinka usein varoitettiin jättämään synnin polut, jotka varmasti saattaisivat minut iankaikkisen kuoleman kammioihin! Mutta minä kuuron tavoin, en kallistanut korviani noille varoituksille, vaikka he varoittivat niin viisaasti. He sanoivat minulle usein, että minun lyhytaikainen nautintoni tulee pian vaihtumaan iankaikkiseen vaivaan. Ja nyt liian surullinen kokemukseni sanoo minulle sen, se sanoo sen todellakin, mutta on liian myöhäistä auttaa, sillä minun iankaikkinen osani on määritetty ainaiseksi.

Miksi minulle oli annettu tilaisuus? Miksi minut oli varustettu kuolemattomalla sielulla? Miksi niin vähän välitin siitä? Oi, kuinka oma laiminlyöntini viiltääkään minua kuolettavasti, ja kuitenkin tiedän, etten voi enkä saa kuolla. Mutta elää kuolettavaa elämää on pahempaa kuin kymmentuhatta kuolemaa, ja kuitenkin olisin kerran voinut tulla autetuksi tästä, mutta en tahtonut! Oi, tämä on se kalvava mato, joka ei koskaan kuole. Olisin kerran voinut olla onnellinen; kerran minulle tarjottiin pelastusta, mutta minä vastustin sitä. Jos se olisi tapahtunut vain kerran, ja olisin sitä vastustanut, olisi sekin ollut anteeksiantamaton tyhmyys, mutta sitä tarjottiin tuhatkin kertaa, ja kuitenkin yhtä usein (niin kurja minä olin) vastustin sitä. Kirottu synti, joka petollisella nautinnollaan lumoo ihmiskuntaa iankaikkiseen perikatoon! Jumala kutsui minua usein, mutta yhtä usein minä vastustin. Hän ojensi kätensä, mutta en välittänyt siitä. Kuinka usein asetuinkaan Hänen käskyjään vastaan, kuinka usein vastustinkaan Hänen nuhteitaan! Mutta nyt on tilanne muuttunut, sillä nyt Hän seuraa minun onnettomuuttani ja pilkkaa häviötäni, joka on tullut minun osakseni. Hän olisi voinut auttaa minua silloin, mutta minä en tahtonut. Sen tähden nämä ainaiset tuskat, ovat vain palkka omista teoistani, joita olen tuomittu kärsimään." (John Bunyan: Näkyjä taivaasta ja helvetistä, s. 66-68)

3. MITEN SAADA IANKAIKKINEN ELÄMÄ? Kuten todettiin, Raamattu tarjoaa realistisen selityksen maailmankaikkeuden ja elämän olemassaololle: ne ovat olemassa, koska Jumala on olemassa. Hän on luonut ne, koska on olemassa, ja itse asiassa koko Raamattu perustuu Jumalan olemassaoloon. Tätä kirjaa ei olisi meillä, jos ei pidettäisi Jumalan olemassaoloa itsestäänselvyytenä.

Entä jos iankaikkisuus ja elävä Jumala ovat olemassa? Mitä se merkitsee? Ainakin sitä, että meidän kannattaa päästä Jumalan yhteyteen. Meidän tulisi saada varmuus, miten saada synnit anteeksi ja pelastusvarmuus. Näihin asioihin jokaisen tulee saada selvyys. Aiommekin perehtyä tähän aiheeseen, mutta sitä ennen tutkimme kolmea erilaista vaihtoehtoa sen suhteen, keitä Jumala pelastaa. Nämä vaihtoehdot ovat:

- Jumala ei pelasta ketään
- "Kaikki pääsevät taivaaseen" eli Jumala pelastaa kaikki
- Jumala pelastaa vain joitakin ihmisiä

Jumala ei pelasta ketään. Ensimmäinen vaihtoehto on, että Jumala ei pelasta ketään, eli kenelläkään ei ole mahdollisuutta saada syntensä anteeksi ja päästä taivaaseen.

Onneksi tämä ei ole kuitenkaan Raamatun opetus. Raamatussa ei opeteta sellaista oppia, että kaikki jäisivät taivaan porttien ulkopuolelle.

"Kaikki pääsevät taivaaseen" eli Jumala pelastaa kaikki. Toiseksi on esiintynyt sellainen käsitys, että joka ainoa maan päällä elävä ihminen pääsisi taivaaseen. On ajateltu, että kun ihmisen elämä kerran päättyy, niin hän automaattisesti menee taivaaseen riippumatta siitä, miten hän on elänyt. Tämän näkemyksen mukaan Jumala ei sulkisi taivaan portteja keneltäkään, ja siksi jokaisen uskotaan kerran olevan perillä siellä. Jotkut saattavat myös sanoa: "Minun jumalani on niin rakastava, ettei hän tuomitse ketään helvettiin. Ei ole mitään tuomiota."

Mutta miten asia on? Ensimmäinen kysymys on se, ovatko nämä ajatukset ihmisten omasta päästä vai ovatko ne totta ja Jumalan

näkemyks. Sillä jos evankeliumit ja Uuden testamentin tekstit todella pitävät paikkansa, eivät ne tue sitä, että jokainen pääsisi kerran taivaaseen. Päinvastoin niistä käy hyvin selvästi ilmi, että määrätty joukko, katumattomat synnintekijät, jää taivaan porttien ulkopuolelle.

- (1 Kor 6:9,10) **Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkoajat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset, 10. eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.**

- (Ilm 21:6-8) Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. **Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.**

7. Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.

8. **Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvässä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."**

- (Ilm 22:15) Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

15. **Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.**

Tosiasia siis on, että universalistista näkökantaa ("kaikki pelastuvat") olevilla ihmisillä on mielikuvitusjumala – jumala, joka on vain heidän mielensä tuotetta. Lisäksi näillä ihmisillä on paha jumala. Näin todella on, koska jos Jumala sanoisi: "Ei ole väliä sillä mitä teette", antaisi hän hyväksyntänsä kaikille diktaattorien ja muiden väärintekijöiden vääryyksille. Hän olisi kuin tuomari, joka ei valvo lakia vaan hyväksyy kaiken pahan: murhat, rikokset, vääryydet,

valehtelut, puolison pettämiset jne. Eli jos Jumala antaisi anteeksi katumattomille vääryyden tekijöille, jotka nauttivat pahuudestaan - ehkä kiduttavat muita - eivätkä haluakaan muuttua, ja he saisivat anteeksi, eikö se olisi vääryyden hyväksymistä? Sitä ei voisi odottaa täydellisen hyvältä Jumalalta. **Se**, että Hitler, Stalin, Idi Amin sekä muita väärinkohdelleet ja diktaattorit ovat kerran tuomiolla, viittaa siten Jumalan oikeuden mukaisuuteen ja hyvyyteen. Hän saattaa nämä ihmiset vastuuseen teoistaan. Kuitenkin myös tavalliset ihmiset joutuvat vastaamaan sanoistaan ja tekemisistään. Raamatun mukaan tuomion laatu määräytyy tekojen mukaan. Siksi täytyy olla eriasteisia tuomioita.

- (Ilm 20:12-15) Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; **ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.**

13. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, **ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.**

14. Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

15. **Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.**

Jumala pelastaa vain joitakin ihmisiä. Kolmas vaihtoehto on, että Jumala pelastaa joitakin ihmisiä, ja tämä on myös Raamatun opetus. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö Jumala haluaisi pelastaa jokaisen ihmisen. Hän todella haluaa sitä, mutta ongelmana on, että ihmiset itse eivät halua sitä. He itse torjuvat kääntymisen Jumalan puoleen ja se estää heitä pelastumasta. Jumalan tahto pelastaa ihmisiä tulee hyvin esille seuraavissa jakeissa:

- (Joh 3:16) **Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.**

- (1 Tim 2:3,4) Sillä se on hyvää ja otollista **Jumalalle, meidän va-
pahtajallemme,**

4. **joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tun-
temaan totuuden.**

- (Luuk 14:15-20) Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sa-
noi hänelle: "**Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakun-
nassa!**"

16. Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kut-
sui monta.

17. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kut-
sutuille: "**Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.**

18. **Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään.** Ensimmäi-
nen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä
katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'.

19. Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä ko-
ettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'.

20. Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tul-
la'.

Sitten toinen asia. Jos Jumala pelastaa ihmisiä, miten hän sen tee-
kee? Tähän on kaksi yleistä vaihtoehtoa; tekojen tai armon kautta.

Tekojen kautta. Näkemys, että Jumala pelastaa tekojen kautta, on
yleinen uskonnoissa. Asiassa on kuitenkin yksi suuri ongelma: oma
puutteellisuutemme. "*Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Juma-
lan kirkkautta vailla*" (Room 3:23). Paha riippuu meissä kiinni, kuten
Paavali kirjoitti Roomalaiskirjeessä (Roomalaiskirje luku 7), ja siksi
olemme kaukana täydellisyydestä. Tekojen kautta emme tule täy-
dellisiksi ja synnittömiksi. Puutteellisuutemme takia meiltä puuttuu
myös varmuus Jumalan hyväksynnästä. Tämä on totta kaikissa us-
konnoissa mutta myös sellaisessa kristillisyydessä, jossa ei ole ym-
märretty Jumalan armoa. Paul Little on kertonut havaintonsa tästä
aiheesta:

Pelastusvarmuutta ei islamilaisillakaan ole. Olen usein kysynyt hinduilta, muslimeilta ja buddhalaisilta, pääsevätkö he nirvanaan tai menevätkö he paratiisiin, kun he kuolevat. Kukaan heistä ei ole osannut vastata varmasti. He ovat pikemminkin viitanneet elämänsä epätäydellisyyteen, joka on esteenä tämän päämäärän toteutumiselle. (5)

Armon kautta. Kun todettiin, että Jumala haluaa pelastaa ihmisiä, mutta kukaan ei pelastu tekojen kautta, ei jää jäljelle kuin yksi vaihtoehto eli se, että ihminen pelastuu armon kautta eli saa pelastuksen lahjaksi. Tämä onkin Raamatun ja Uuden Testamentin opetus, joka tulee hyvin ilmi seuraavissa jakeissa:

- (Ef 2:8,9) Sillä **armosta** te olette **pelastetut** uskon kautta, **ette itsenne kautta** - se on Jumalan lahja –

9. **ette tekojen kautta**, ettei kukaan kerskaisi.

- (Ilm 21:5,6) **Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki"**. Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet".

6. Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. **Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi**.

- (Ilm 22:17) Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" **Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, otta koon elämän vettä lahjaksi**.

MIHIN JEESUSTA TARVITAAN? Sitten kristillisen uskon ydinasiaan eli Jeesukseen Kristukseen. Monet kysyvät, mihin Jeesusta tarvitaan, mutta juuri hän on avaintekijä pelastusasiassa. Se johtuu seuraavista syistä:

Hän on Jumala, joka tuli taivaasta. On yksi erottava tekijä sen suhteen, mitä Jeesus väitti itsestään verrattuna muihin hengellisiin johtajiin. Hän väitti, että hän on tullut taivaasta, eli hän on ylhäältä päinvastoin kuin kaikki muut. Tätä eivät esittäneet itsestään

Buddha, Muhammed eivätkä myöskään Jeesuksen seuraajat, mutta Jeesus väitti poikkeavansa kaikista muista alkuperältään:

- (Joh 8:23,24) Ja hän sanoi heille: "**Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.**

24. Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; **sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne.**"

Entä Jeesuksen väitteen todenperäisyys ja hänen jumalallisuutensa? Kukaan ei yleensä kiellä sitä, että Jeesus oli hyvä. Tämän myönsivät Jeesuksen vihamiehet, hänen seuraajansa ja myös useimmat ihmiset nykypäivänä.

Niinpä jos Jeesus oli täydellisen hyvä, kuten uskotaan, ei hän varmastikaan voinut valehdella näin tärkeässä asiassa eli omassa alkuperässään ja identiteetissään. Täydellisen hyvä persoona ei petä ihmisiä eikä valehtele.

Kannattaa myös ottaa huomioon, että Jeesus itse väitti olevansa totuus ja puhuvansa totuuden. Se tulee hyvin esille seuraavissa ja-keissa:

- (Joh 14:6) Jeesus sanoi hänelle: "**Minä olen** tie ja **totuus** ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

- (Joh 8:43-46) Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.

44. Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. **Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.**

45. **Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.**

46. **Kuka teistä voi näyttää minut syyppääksi syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko?**

Synnit sovitetiin Jeesuksen Kristuksen kautta. Kuten todettiin, yrittävät monet pelastua tekojen kautta, mutta heiltä jää pelastusvarmuus puuttumaan. Se jää puuttumaan, koska jokainen meistä on epätäydellinen ja syntinen.

Mikä on sitten Jumalan ratkaisu syntiongelmaan? Vastaus on tietysti Jeesus Kristus. Hän ei tullut maan päälle hovin vuoksi, vaan kaikessa oli tarkoitus. Niinpä Raamattu kertoo, miten Jeesus eli ensin synnittömän ja täydellisen elämän. Sen jälkeen hän tuli syntiuhriksi ja sijaiseksi, joka kantoi syntimme ristille. Synti, joka on esteenä Jumalan ja meidän välillä, vietiin hänen kauttaan pois. Raamatun kielellä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa. Jumala teki kaiken puolestamme Jeesuksen Kristuksen kautta, koska me emme siihen pystyneet. Sovitusasiassa on siten aivan samoin kuin luomisasiassa: molemmat ovat Jumalan aikaansaannoksia:

- (2 Kor 5:18-20) **Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta** ja antanut meille sovituksen viran.

19. **Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa** eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

20. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

- (1 Joh 4:9,10) Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

10. **Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.**

Raamattu siis osoittaa, että Jeesus on tullut pelastuksen välikappaleeksi, aivan kuin pelastusveneeksi, johon jokainen voi turvautua välttääkseen helvetin ja saadakseen syntinsä anteeksi. Uskomalla

eli laittamalla luottamuksen häneen jokainen voi pelastua, koska Jeesus on tullut välimieheksi Jumalan ja ihmisten välille. Jeesuksen asema pelastajana tulee esille mm. seuraavissa jakeissa:

- (Joh 6:67-69) Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "**Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat;**

69. ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."

- (Joh 14:6) **Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.**

- (Joh 5:39,40) Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä **iankaikkinen elämä**, ja ne juuri todistavat minusta;

40. **ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän.**

Entä jos ihminen torjuu Jumalan välimiehen Jeesuksen Kristuksen? Silloin ihminen joutuu itse maksamaan synneistään helvetissä. Sillä kun todettiin, ettei Jumala pelasta kaikkia, on syy juuri se, että ihmiset torjuvat Jeesuksen Kristuksen ja kääntymisen hänen puoleensa. He torjuvat Jumalan antaman välimiehen ja pelastusveen, ja joutuvat siksi sovittamaan syntinsä helvetissä. Älä siis käännä selkääsi Jeesukselle ja Jumalan kutsulle! Arthur W. Pink, edesmennyt puritaanijulistaja, on selittänyt osuvasti tätä asiaa eli miten Jumala tarjoaa armoa Poikansa kautta. Tätä tarjousta ei kannata pitää halpana.

Jos Jumala tarjoaa sinulle Pelastajaa, joka pelastaa sinut ansaitsemastasi rangaistuksesta, etkä sinä ota Häntä vastaan, niin toki on oikeudenmukaista, että jäät ilman pelastajaa. Vai onko Jumala velvollinen järjestämään sinulle jonkun toisen, koska et pidä juuri tästä Pelastajasta? Hän on antanut mittaamattoman arvokkaan ja kunnioitettavan henkilön, oman ainoasyntyisen Poikansa, olemaan sovitusuhrina synneistä ja näin valmistanut pelastuksen; ja tätä Pelastajaa tarjotaan sinulle juuri nyt. Jos torjut hänet, onko

Jumala silloin epäoikeudenmukainen, jos hän ei sinua pelasta? Onko hän velvollinen pelastamaan sinut valitsemallasi tavalla, vain koska et pidä hänen tavastaan pelastaa? Vai syytätkö Kristusta epäoikeudenmukaisuudesta, koska hän ei tule sinun Pelastajaksesi, kun samaan aikaan sinä et tahdo häntä, vaikka hän tarjoaa itsensä sinulle ja vetoaa sinuun, että ottaisit hänet vastaan Pelastajanasi.

Mikä on sitten sinun osuutesi pelastuksen asiassa? Lyhyesti sanottuna, sinun tarvitsee vain kääntyä Jumalan puoleen syntisi tunnustaen, aivan kuten tuhlaajapoika teki Jeesuksen vertauksessa. Tunusta Jumalalle mieltäsi painavat synnit, mutta laita myös luottamuksesi pelastuksen asiassa yksin Jeesukseen Kristukseen, äläkä mihinkään itsessäsi olevaan. Vain sitä kautta voit saada varmuuden pelastuksestasi.

- (Luuk 15:17-20) Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

18. Minä nouse ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi

19. enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'

20. Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

- (Apt 16:30,31) Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, **mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?**"

31. Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi".

Niinpä jos olet kääntynyt Jumalan puoleen ja vastaanottanut Jeesuksen elämäsi, on sinulla silloin Jumalan lapseus, iankaikkinen elämä ja olet uudestisyntynyt kuten seuraavat jakeet osoittavat. Sinulla on tämä elämä huolimatta siitä, miltä sinusta tällä hetkellä

tuntuu. Älä vain perusta pelastusvarmuuttasi omiin vaihteleviin tunteisiisi, vaan Raamatun sanaan ja Jeesukseen Kristukseen, koska eihän laivan ankkuriakaan heitetä koskaan laivan sisään vaan aina sen ulkopuolelle.

- (Joh 1:12) **Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi**, niille, jotka uskovat hänen niimensä,

- (1 Joh 5:11-13) Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille **iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa**.

12. **Jolla Poika on, sillä on elämä**; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

13. Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

Pelastusrukous: Herra, Jeesus, käänny sinun puoleesi. Tunnustan, että olen tehnyt syntiä sinua vastaan ja etten ole elänyt sinun tahosi mukaan. Tahdon kuitenkin kääntyä synneistäni ja seurata sinua koko sydämestäni. Ja uskon myös, että syntini ovat anteeksiannetut sinun sovitustyösi kautta ja että olen sinun kauttasi saanut iankaikkisen elämän. Kiitän siitä pelastuksesta, jonka olet minulle lahjoittanut. Amen.

Viittaukset:

1. **J. Morgan:** The End of Science: Facing the Limits of Knowledge in the Twilight of Scientific Age (1996). Reading: Addison-Wesley
2. **Stephen Jay Gould:** The Panda's Thumb, (1988), s. 182,183. New York: W.W. Norton & Co.
3. **Niles Eldredge** (1985): "Evolutionary Tempos and Modes: A Paleontological Perspective" teoksessa Gregory (toim.) What Darwin Began: Modern Darwinian and non-Darwinian Perspectives on Evolution
4. Sit. kirjasta "Jälleensyntyminen vai ruumiin ylösnousemus", Mark Albrecht, s. 123
5. **Paul Little:** Tiedä miksi uskot, s. 129

Kirjoittaja: Jari Iivanainen
www.jariiivanainen.net

Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi (Ilm 22:17)

Oletko tietoinen siitä, että Jumalalla on hyvä suunnitelma ihmisiä kohtaan? Hän haluaa, että kaikki pelastuvat ja saavat osaksi iankaikkisen elämän hänen valtakunnassaan. Koko evankeliumin ydin on siinä, että voimme päästä tähän valtakuntaan Jumalan armon kautta. Tässä valtakunnassa, johon meitä kutsutaan, ei ole mitään vajavaista. Siellä ei ole syntiä, ei sairautta, ei kuolemaa, ei kirousta, ei yötäkään, vaan kaikki entinen on mennyt. Jumalan läheisyys ja läsnäolo on myös ominaista tälle valtakunnalle. Se on nykyiseen maanpäälliseen elämään verrattuna monin verroin ihmeellisempi paikka kuten useat Raamatun jakeet osoittavat.

Miksi sitten kaikki ihmiset eivät vastaa Jumalan kutsuun, kun iankaikkinen elämä Jumalan yhteydessä on odotettavissa? Miksi he torjuvat sen ja valitsevat iankaikkisen eron hänestä ja hänen valtakunnastaan? Miksi maailmankaikkeuden tärkein asia ei saa heitä havahduttamaan? Tätä asiaa ja ihmisten uskomuksia käsitellään tässä vihkosessa.